

۳ اپریل، ۲۰۰۹

ملالی موسی نظام

ملالی جویا، زن افتخار آفرین افغان اهدای جائزه بین المللی ضد تبعیض سال ۲۰۰۹

هرگاهی که اسم ملالی جویا با جائزه و یا تقدیر نامه ای به سطح جهانی مطرح میگردد، لاجرم در پهلوی افتخار بی شک و شبهه ای که ازین فرزند ارجمند وطن به مردم افغانستان و زن افغان نصیب میگردد، با تاسف از دسیسه ناجوانمردانه و غیر قانونی ای آن گروهی از بی مسلکان و فروخته شدگانی یاد آور میگردد که در خانه ملت با پامال ارزش های آزادی و قانونیت باعث ترد این زن متهور و بی مثال افغان گردیدند.

اینکه چگونه وکلای زن در ولسی جرگه و آن عده دیگری که ادعای قانونیت و احترام به ارزش های آزادی بیان دارند، نتوانستند و یا نخواستند که جلونین تصمیم گیری بی خاصیت را بگیرند، البته باید در نفس فعالیت ها و ارزیابی چهار ساله کار این موسسه بی کفایت حقوقی جستجو نمود. واقعاً در شرائطی که باید برای حفظ امنیت، حقوق متساوی افراد بمقابل قانون، پیگیری جنایتکاران جنگی و صدها معضله نافرمان دیگر اجتماعی، اعم از نکاح صغیره، تجاوز بردختران خردسال، فساد سرسام آور اداری چور و چپاول دارائی ها و املاک عامه و امثال آن که با ید با قوانین جدید اصلاح و منتهی گردد، که همه جزء وظائف پارلمانی ولسی جرگه افغانستان میباشد، فیصله جات اکثر صرف برای عدم استقرار حکومت و تفرقه و شقاق بوده است.

درین چهار سال هما نظوریکه مشاهده گردید، اکثر نماینده های مردم «!» سرگرم و مصروف فعالیت ها برای منافع شخصی، حمایه از قانون شکنان و جنایتکاران، بی اعتنائی به منافع علیای ملت و در مجموع غیابت عده زیاد آنها از وظیفه، استفاده از معاش و امتیازات دیگر و عدم حضور در جلسات که ما و شما با تاسف و تمسخر از طریق صفحات تلوزیون مشاهده نموده ایم، همیشه در سالون خالی، عده ای ساجق به دهن و یا در حال استراحت و یا صحبت بوده اند!

باری ملالی جویا، نماینده مردم ولایت فراه، به سلسله دریافت جوائز و تقدیرنامه ها در زمینه حقوق بشر، حقوق زن، مبارزه با جنایتکاران جنگی، شهادت و اینبار هم برای مبارزه پیگیری وی بر ضد «تبعیض»، این بلای خانمان سوز و مخرب جامعه افغانی، بتاريخ ۲۸ مارچ، ۲۰۰۹ در شهر ووتردام هالند از جانب يك موسسه غیر دولتی بنام **Unity is Strength**، جائزه بین المللی ضد تبعیض سال ۲۰۰۹ را دریافت کرد. موسسه مذکور اعلام نمود که با اهدای این جائزه به ملالی جویا، مبارزه وی در راه آزادی و حقوق زنان افغان مورد قدرمندی فراوان قرار میگیرد.

درین محفل باشکوه که در حضور ۱۱۰۰ نفر از مدعیون که به همین مناسبت دعوت گردیده بودند، خانم «ایدت رو» سکرتر وزارت امور اجتماعی و کار جمهوری هنگری، افتخار اهدای جائزه را به ملالی جویا حاصل نمود که بعد از آن همه شرکت کنندگان در محفل به افتخار ملالی جویا، این زن افتخار آفرین جامعه بسته و زن ستیز و تبعیض طلب و مرد سالار افغان، بپا خواستند و از وی با کف زدن های ممتد استقبال نمودند.

ملالی جویا در پهلوی ممنونیت از دریافت چنین جائزه افتخار آمیزی که مبارزه بی امان و لاینقطع وی در راه امحاء و رفع «تبعیض» چه تبعیض جنسی باشد، چه نژادی، لسانی، مذهبی، قومی و یا هر نوع امتیاز دیگری که يك گروه را از گروه دیگری در اجتماع بی جهت ممتاز میسازد، به وی ارزانی شده بود، جائزه را مثل همیشه به ملت مظلوم افغانستان اهداء نمود. وی همچنان وعده کرد که در آینده به مبارزه پیگیر خویش برای بدست آوردن حقوق پامال شده مردم افغانستان بر علیه جنایتکاران جنگی، بنیاد گرایان و مزدوران بیگانه همچنان تلاش پیگیر و فعالیت نماید!

درین محفل ملالی جویا با سخن رانی مختصری از چگونگی اوضاع نا بسامان افغانستان و حال زار اکثریت مردم آن باموجودیت عساکر امریکا و ناتو به شدت انتقاد نموده و پریشانی خود و مردم مملکت خویشرا ابراز نمود. وی همچنان از پالیسی افزایش تعداد عساکر ایالات متحده در افغانستان، ابراز تنفر و نگرانی نموده مراجعه به طالبان را از جانب دولت کرزی به شدت محکوم نمود.

ملالی جویا درحالی به اروپا مسافرت نموده است که جوامع اروپایی طرز العمل ناتو را در قبال ممالکی که برای صلح و بازسازی که هدف عمده این قوای مشترک اروپایی باید باشد، تقبیح نموده و خواهان متوقف ساختن جنگ و اشتراک این قوا در مناطق جنگزده میباشند. بنابراین تقبیح وی از کارکرد قوای ناتو با عساکر امریکا در افغانستان، کاملاً جهت و سمت مبارزه پیگیر وی را بر علیه جنگ و خونریزی و در مجموع برای حمایت از حقوق مردم افغانستان و عدم موجودیت چنین قوایی در مملکت جنگ زده ویران ما، مشخص نموده و کاملاً بیان مینماید. اینکه ملالی جویا موجودیت عساکر امریکایی و یا موجودیت ناتو را با عدم مراعات وظیفه انسانی و بشری ای آن در قریه جات هلمند و قندهار و ولایات جنوب و جنوب شرق افغانستان، نادیده گرفته و به دیده اغماض مینگرد، بی اساس بوده و ثبوتی برین ادعا نباید موجود گردد.

دردولتی که با تصرف و نصب نا بجای ۶۴ کرسی پارلمان توسط زنان اکثرأ گنگ و غیر فعال در ولسی جرگه افغانستان که شاهد و ناظر نقض تمام حقوق مدنی و اسلامی ای همجنسان خویش هستند... در شرایطی که موجودیت ورق پاره هایی بنام قانون اساسی، پامال مظلومی میگردد که «باید» بر زن و طفل اناث افغان از اشد مجازات، بی موجب و وحشیانه کار گرفته و صدای آنانرا برخلاف تمام ارزش های انسانی، نورم های اخلاقی و اسلامی، درگلو خاموش نمود، ملالی های جویا همیشه افتخار مردمی هستند که جز همین فریاد حق و عدالت، دیگر سلاخی در دست ندارند که جلو توشیح قوانینی را بگیرند که توسط آنها گاهی جنایتکاران و قاتلان ملت را بخشیده میگردد و گاهی دیگر، بر زن و دختر افغان شرائط عصر حجر را با پامال نمودن حقوق زن و اعلامیه حقوق بشر، نا جونمردانه روا میدارد!